

Somogyi Károlyné felvétele

A város kapuján Hódmezővásárhely felől „kopogtatónak”, vagyis a 47-es úton a Belváros felé haladónak tízezeres háziorások állnak sorfalat — megszoktuk már ezt a fogadtatást. Am a városkapu szinte hetente változik: lám, még alig múlt egy-két hónapja, hogy bontották a József Attila sugárút jobb oldalát határoló földszintes házakat, s fotóriporterünk máris észrevehette a két villamos között kikukucskáló loggiás panelházat

A város kapujában

Hitel lakásfelújításhoz

A különböző társadalmi fórumokon egyre több szó esik a város, a település külleméről, a lakások komfortfokozatáról, felújításáról. A tanácsok jelentős összegeket költenek az épületek csinosítására, állaguk megővására. Természetesen minden állampolgárnak is érdeke, hogy otthonuk és környékük szép legyen. Az épületek öregedése miatt egyre több lakást kell felújítani, korszerűsíteni. Mindehhez pénz kell, és az esetek többségében nem is kevés. Nem eléggé köztudott, hogy az ilyen munkálatokhoz mekkora összeget ad az OTP. Az Országos Takarékpénztár Csongrád megyei igazgatóságán kapott információk alapján a hitelfelvételekről tájékoztatjuk olvasóinkat.

nem régebbi tulajdonjogot igazoló telekkönyvi szemlélt, költségvetést és igazolni kell, hogy az összes költség 25 százalékkal saját erőként rendelkezik).

Kedvezményes gázszelvési kölcsönt kérhetnek az ingatlan-tulajdonosok. Ez a földgáz hasznosításával függ össze és abban az esetben nyújtható, ha az ingatlan-tulajdonos az utcai fővezeték-től a házba való bevezetés költségeit vállalja. A kérhető összeg a költségek 75 százalékaig terjedhet, maximum 40 ezer forintig. A kamat 2 százalékos, törlesztési idő 10 év. Meg kell jelezni, hogy az állami lakások bérlőinek ez a kölcsön nem nyújtható, mivel Szegeden a gáz lakásba be-

vezetésének költségei nem a bérlőket terhel.

A korszerűsítési kölcsön igénybe vehető a központi fűtés-szerelésnél. Hat százalékos kamattal, 5 évi visszafizetéssel 40 ezer forintig lehet kölcsönt kérni.

Hangsúlyozni kell, hogy sem a tatarozási, sem a korszerűsítési kölcsön nem vehető igénybe, ha valaki újonnan épült családi- és társasháznál az elmaradt munkákat akarja befejezni. Tehát nem kap ilyen kölcsönt, aki pár évvel ezelőtt lakásépítési kölcsönrel felépített egy házat, de fürdőszobát nem alakított ki vagy a fűtését nem oldotta meg és így akarja pótolni. A kölcsönök célját és felhasználását az OTP ellenőrzi.

Országos honismereti akadémia Szegeden

Egész hetes program

A Hazafias Népfront Országos Titkársága, a Népművelési Intézet, az MSZMP Csongrád megyei Bizottsága, a megyei tanács és a Hazafias Népfront megyei bizottsága Szegeden rendezte a hatodik országos honismereti akadémiát, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola dísztermében. Az egész hetes program megnyitóján, hétfőn délelőtt dr. Szántó Imre egyetemi tanár, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa tagjának elnöki köszöntője után Márta Ferenc akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára Táj, nép, történelem, dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára pedig A szocialista építőmunka és a társadalmi közgondolkodás fejlődése Csongrád megyében címmel tart előadást. Hétfőn este Tóth Béla József Attila-díjas íróval találkoznak a résztvevők. Kedden Mérei Gyula akadémikus, egyetemi tanár, dr. Gaál Endre egyetemi docens, dr. Serfőző Lajos egyetemi tanár, dr. Csaplár Ferenc, a Kassák Múzeum igazgatója és dr. Fehér István főiskolai tanár;

szerdán dr. Csátrai Dániel egyetemi tanár, Hantos Mihály ny. megyei tanácselnök-helyettes, dr. Bálint Sándor ny. egyetemi tanár, dr. Katona Imre egyetemi docens és dr. Szabó István egyetemi docens tart előadást, illetve korreferátumot. Csütörtökön tanulmányúton ismerkednek megynkkel a résztvevők, péntek a helytörténet és üzemtörténeté — délután szekcióülésein a nemzetiségi honismereti munka tapasztalatait beszél-lik meg —, szombaton pedig szabad fórum zárja a honismereti hét esemény-sorozatát.

Biológiai kutatások az Interkozmosz-programban

A Debreceni Kórélettani és Élettani Intézet is részt vesz az Interkozmosz biológiai programjában. Ennek keretében állatkísérleteken tanulmányozzák, hogy a mozgáshiány milyen jellegű

Hazánk varázsa

A mikor Judit — Bartók A kékszállú herceg vára című operájában kitarja az ötödik ajtót, a teljes zenekar és az orgona hatalmas, tiszta akkordjai érzékeltetik a beáramló fényözönt, a fölülmúlhatatlanul csodálatos látványt. Nem tudhatom, ki hogyan van ezzel, de én valahányszor külföldi útról megterek és fölcsapódik előttem a határsorompó, mindig ezt a himnikus muzsikát vélem fölhasználni.

Pedig ez a Magyarország nem is olyan nagyon tündéri. Magasba törő vártornyait elnyelte a történelem (II. József leromboltatta szinte valamennyit), meszeszerű stílizált fák és félistenek helyett nyeregretős házak, szabálytalan lombú akácok, esendő emberek fogadnak az út mentén. Csakhát hazajönni istenien jó ebbe a tágas egű, de ezer bajú, itt-ott még mindig poros, ám szemlátomást fiatalodó főnix-hazába. Hazajönni jó — ezt bizonygatta a napokban dr. V. Z.-né is, aki ötvenhatban Nyugatra szaladt a fia után, de Ch-jelzésű kocsija mostanában mind gyakrabban tűnik föl Szegeden. Azért jött most is, hogy jól megszívhasssa tüdejét itthoni levegővel, s jobban bírja odakint a következő egy-két esztendeig. Csónakázás közben hosszan áztatta kezét a homoksárga, békalencsés Tiszában, s miközben a szeme megfényesedett, tündödvé mondta: „A svájci tavak tisztábbak, de a vizük korántsem ilyen selymesen simogató.” Ha ezt érezte, higgyük el neki.

Úgy van bizony, amint Kádár János mondotta Debrecenben. Az utazni szerető emberek kétszer örülnek nálunk: amikor elindulnak valahová és amikor hazaérkeznek, s akkor jobban, amikor újra itthon vannak.

Dehát hogyan, mitől lett ez a mi országunk marasztaló, kellemes otthonává kommunistáknak és hívőknek, magyar és nem magyar anyanyelvű polgároknak egyaránt, s mi húzza vissza — legalábbis időnként — a világ más tájékain tántorgó hazánkfiai? Ne ártassuk magunkat a magyar mezők szépségeivel, másutt is lelket gyönyörködtet a kitarulkozó, dúsan termő rónaság. Hagyjuk a halandzsás szöveget hegyeink és lankáink egyedi bajjáról — a glóbusz bővelkedik fenségebb csúcokban és gazdagabb völgyekben. Valljuk meg őszintén, új lakóházaik nem éppen idegenforgalmi látványosságok. Budapest a nyomába sem léphet Párizsnak. Turku kétségkívül városiasabb, mint Kecskemét. Az osztrák falvakat virágos ablakok jellemzik, a mieinket még igencsak a széjjel-ség. Nincs értelme döngötni a mellünk, hogy különbek vagyunk más népeknél, mert szorgalomban, higiéniában, az új dolgok iránti fogékonyságban is többen járnak előttünk Európában. Az NDK-ban magasabb az életszínvonal, mint nálunk. Hollandiában tavaly átlagosan 56 mázsa búzát arattak egy hektárról, nálunk csak 40,5-et. Hát akkor? Mivel magyarítható, hogy mindahányan jól érezzük itt magunkat? Miért kénytelenek elismerni még az ellenségeink is, hogy „Magyarországról politikai okokból már nem disszidálnak az emberek?” Valóban csak a „jó évdés és jó ivás” vonzza hozzánk a turisták tömegeit?

Szűcs Mihályné, a szalámigyár és húskombinát dolgozója, a Szeged városi pártvégrehajtóbizottság tagja egyszerűen válaszolt a miért-ek sokaságára: „Nem félnék nálunk az emberek semmitől, s ezt én nagyon jónak találom.” Igen, igen, a mi pártunk politikájából fakad a varázs, vagy inkább az a légkör teszi, amelyben jól érzi magát a tisztességes honpolgár. A párt — amely 750 ezer kommunista összeforrottságát jelenti — meg tudta győzni a lakosságot arról, hogy övé az ország, s

kedvére formálhatja. Szeretünk énekelni, bajainkból is tréfát csíholni, s ez messzire hallatszik. Gyakran még kijön belőlünk régi rossz énkünk — legyintünk az okos szóra és a keményebb munkától néha húzódozunk — de azért szépen gyarapodik a bizalom. A párt tanította meg az önféjüket is arra, hogy gondolkodjanak, s ne hangerővel, hanem érvek fölvonultatásával győzzenek a vitában. Húsz évvel ezelőtt még jelentős tömegek gyanakodtak arra, akit egy üzem élére kineveztek, s megesezt, hogy az igazgató fennhéjázással és dörgedelmekekkel reagált. Ma pedig, leszámítva a problémákat, a munkások biznak a vezetőkben és viszont. Aki tisztességgel végzi a dolgát, az valóban nem fél semmitől és, ha huncutságot lát, nagyon hamar visszavonja a bizalmát. Ez ebben az esetben csak felső pártfogók tarthatják meg — ideig-óráig — székeben a talajt vesztett főnököt.

Azért sietünk haza külföldről, mert szeretünk belebeszélni a közügyekbe, s ennek mind több a látszatja is. Nincsenek kacskaringók a párt politikájában, biztosan tudnak rá alapozni és építeni az emberek. A párt 22 évvel ezelőtt kimondta, hogy nemcsak a végrehajtásban van szűkség az üzemi, intézményi közösségekre, hanem már a tervezés és a döntés időszakában is. Előfordult, hogy egyesek ezt semmibe vették, de nem is maradtak sokáig a helyükön. A nép egésze mindenre jól emlékszik, s megjegyzi a politika ígéreteit. Látja, tudja, hogy nincs melleszélés, az MSZMP politikájában a tettek egybevágóak a szavakkal. Kertelés nélkül, az ország színe előtt beszélünk az ország gondjairól, és nem bokacsatoltatjuk, hanem a medítáló, meggyőződéses emberekhez fordulunk azok megoldása végett. Alkotó légrétegekben élünk tehát, amelynek alapja, legfőbb forrása — mint a kormányelnök is kiemelte az országgyűlésen — „pártunk nyílt, a keletkező ellentmondásokat és nehézségeket is feltáró marxista-leninista politikája, amelyet népünk magának vall, helyesli és tetteivel támogatja.”

Lehetnének ebben az országban kolbász-ból a kerítések, csokoládéból az útszéli fák; mondhatna a statisztikai hivatal csodaszépeket a népgazdaság fejlődéséről, szónokolhatnának akár a retorika bajnokai is a jelen szépségeiről, ha a társadalom és benne az egyén közeletli fájdalomról panaszkodna. De amikor „főntől” jön az óvó figyelmeztetés, hogy a helytálló munkás legyen gerinces és ne hagyja magát ráncigálni — ez ugye jó hatással van a közérzetre?

Sokat mérgeledünk azok miatt, akik a múltban is dolog nélkül eresztettek pocakot, de — félremagyarázva a szocialista nemzeti egység fogalmát — ma is a társadalom nyakán élőködnék. Ezek itt élnek köztünk, s a maguk huszadrangú problémáit szemérmetlenül azok nevében sírják el, akiknek még a 2-es, 3-as számú gondjait sem tudtuk megoldani. Az ilyen ingyenélő, sunyi alakoknak nehogy csókot adjon valaki olyan szándékkal, hogy szégyenyek, ők is jól érezzék magukat! Nem azok a jó magyarok, akik szájkodnak, hogy meghalának a hazáért, hanem azok — legyenek volt kulákok, vagy buzdó katolikusok —, akik csendes szorgalommal munkálkodnak érte. Az ilyenekkel teljes egyetértésben akarunk küzdeni tovább olyan Magyarországgért, amely számunkra a leggyönyörűbb, s amelynek határain mindig örömmel lépnek be a hazatérők és a külföldi látogatók egyaránt.

F. NAGY ISTVÁN

Az NSZK parlamenti küldöttségének látogatása

A Német Szövetségi Köztársaság szövetségi parlamentjének hazánkban tartózkodó küldöttsége — Karl Apró Antal, az országgyűlés elnöke és dr. Johannes Balser, a Német Szövetségi Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete.

A küldöttséget délelőtt Tihanyban Pap János, az MSZMP Veszprém megyei bizottságának első titkára, országgyűlési képviselő és István János, a megyei tanács elnökhelyettese fogadta. A vendégek megtekintették a tihanyi apátsági templomot, a szomszédságában levő múzeumot és Veszprém idegenforgalmi látványosságát, a vár műemlékegyüttesét.

MTI — APN együttműködés

A Magyar Távirati Iroda vezérigazgatójának meghívására Budapesten tartózkodott P. A. Naumov, a Novosztij szovjet sajtóügynökség (APN) első elnökhelyettese. Tárgyalásokat folytatott az MTI és az APN munkakapcsolatainak időszerű kérdéseiről. Az aláírt új munkaterv az APN és az MTI — BUDAPESS együttműködésének további bővítését irányozza elő.

P. A. Naumovot fogadta Várkonyi Péter államtitkár, a Miniszttertanács Tájékoztatói Hivatalának elnöke és Fodor László, az MSZMP KB agitációs és propagandaosztályának helyettes vezetője.